

form, heller ikke denne, redde hverken Samfundet eller nogen enkelt Samfundsklasse. Jeg pointerede dette meget stærkt endogsaa. Hvad jeg vilde sige, var blot dette, at denne Skattereform har større Betydning for Befolkningen end nogen som helst af de direkte Skattereformer.

Køedt: Jeg haaber, at mine Udtalelser imod Arbejderne før ikke ere blevne misforstaaede. Jeg har ikke rettet nogen Bebrejdelse til Arbejderne, men givet en Forklaring med Hensyn til en heldigere Ordning. Hvis der i Morgen blev gjort Forsøg paa ved Tvangsforholdsregler fra Arbejdsgivernes Side pludselig over hele Linien at gennemføre en Forandring som den, jeg har gjort mig til Talsmand for, vilde jeg aldrig godkende en saadan Fremgangsmaade. Jeg mener, at man der helst skulde gaa den venskabelige Forhandlingens Vej, og jeg nærer Tillid til, at Arbejdernes sunde Sans vil sejre. De ville lære at indse, at de selv opnaa betydelige Fordele samtidig med, at man ad den Vej letter Arbejdsgivernes Konkurrencen med Udlandet.

Over for den højtærede Finansminister vil jeg udtale min Anerkendelse af hans Bestræbelser for at støtte Folketingets Forslag oppe i Landstinget. Den højtærede Minister gjorde en Bemærkning om Dampfærgen over til Sverige, som dog faldt mig for Brystet. Først etablere vi en Dampfærge og opnaa derved billigere Fragter ved at lette Kommunikationen med Sverige. Efter at vi saa have gjort de nødvendige Udgifter og opnaaet de tilsigtede Fordele, komme vi i Tanker om, at nu maa vi til at fordyre Tømmeret for ad Toldens Vej at modbalancere de Fordele, vi have skaffet os ad Dampfærgens Vej. Jeg tror ikke, det er en heldig nationaløkonomisk Politik. Jeg har gjort mig til Talsmand for den samme Anskuelse tidligere og kan fremdeles ikke finde en forsvarlig Konsekvens i en saadan Handlemaade.

Overfor det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds (Hammerich) vil jeg gøre opmærksom paa, at Landstingets Imødekommenhed, som han saa stærkt har pointeret, kun hidtil har vist sig ved, at Folketingets Fællesforslag, der var tiltraadt af alle Grupper her i Salen inklusive $\frac{3}{4}$ af Højres Gruppe, som Svar fra Landstinget har modtaget et rent og skært Partindlæg fra Højre, som endda ikke fik Tilslutning fra alle Højres Medlemmer. Det er den Imødekommenhed, som Landstinget i dette Tilfælde kan rose sig af. Det ærede Medlem omtalte Forholdene i Amerika;

han har gjort det før. Jeg har svaret: Det drejer sig derovr om et Omraade saa stort som hele Europa, med 44 Stater. Det undrer mig ikke, at en Industri kan udvikle sig paa et saadant Omraade, hvor der er fuldstændig Toldfrihed fra Atlanterhavet til det stille Hav paa Kryds og tværs gennem alle disse 44 Stater. Det er en hel Verdensdel, der her er Tale om. Men hvis man paa Amager, for at tage et nærliggende Eksempel, vilde komme til København og sige: Vi trænge til Beskyttelse paa Amager, thi vi kunne ikke konkurrere med det store Danmark, saa havde vi omtrent det Forhold, der er Tale om, naar man sammenligner Danmark med de 44 amerikanske Stater. Det ærede Medlem nævnedes ogsaa Rusland. Jeg ved ikke, om det ærede Medlem er kendt med, at Ruslands nuværende Finansminister for kort Tid siden offentlig har udtalt sig imod Toldbeskyttelse? Med Hensyn til Sverige og Norge ere vi danske jo i det glædelige Tilfælde, at vi under Toldfrihed paa Agerbrugsprodukter i de sidste 3 Aar meget betydeligt have forøget vor Udførsel baade til Norge og til Sverige. Hvad det angaar, at Svenskerne skulde have fortrængt de danske Erhverv fra Sverige, saa ser jeg anderledes paa Sagen end det ærede Medlem. Jeg ser, at en stor Del danske Erhverv ere overførte til Sverige, og at den svenske Industri har faaet den danske og den tyske Konkurrence nærmere ind paa Livet end nogen Sinde tidligere. Hvad Toldunionen med Norge og Sverige angaar, arbejdes der stadig paa en Overenskomst paa det Omraade. Det Arbejde foregaar i al Stilhed, men jeg ved, og jeg glæder mig over, at der arbejdes i den Retning. Det er imidlertid selvfølgelig, at vi her i Danmark ere nødte til at tage Hensyn til den Udvikling, der er foregaaet i de sidste 20 Aar. Vi have en Udførsel til England paa over 200 Mill. Kr. Det vilde være fuldstændig letsindigt at gaa hen og spille denne Udførsels Chancer, at sætte den betydelige Udførselsforretning paa eet Kort, et tvivlsomt Kort, da vi jo aldrig i Norge og Sverige kunne finde blot tilnærmelsesvis Erstatning for den Omsætning, vi vilde miste, hvis vi ad Toldens Vej fordyrede de Raamaterialier, som Landbruget benytter til Fremstilling af dets Salgsprodukter. Det ærede Medlem har tidligere her i Tinget udtalt, at Frihandelen selvfølgelig er Idealet. Jeg beklager, at jeg i den Tid, jeg har siddet her, ikke har set ham løfte Idealets Fane højere, end vi hidtil have været Vidne til.